

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 293. Quæ cum abissent, Ecce quidam de custodibus venerunt in Civitatem & nuntiaverunt principibus Sacerdotum omnia quæ facta fuerant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

norem sexui vestro quem peccando primò amisit feminis Eva, & primo omnium nuntiare resurrectionem meam & vitam & pacem factam inter Deum & hominem, meis fratribus, uti Eva viro suo annuntiavit mortem & ruinam. Sed & Dominus unà explicat clarius verba præcepti Angelici: Angelus enim dixerat, tunc & dicerent Discipulis, Christus autem exponens ait Fratribus: non enim omnes discipuli Domini etiam continuo Fratres eius erant, sed illa pars quæ sanguine illi cognata erat, & quidem privati homines non pauci.

Domine video quod etiam mittas sexum muliebrem ad annuntiandum resurrectionem tuam & gloriam, non autem ad prædicationem publicam in Ecclesiis quam solum reservasti tuis sanctis clericis, subdiaconibus, diaconibus, presbyteris & Episcopis. Ita est, quia ab omnibus laudari volo, creaturis, & sexu, & veritatem dei, non autem prædicari & doceri publice, quibus per doctrinam & sapientiam & potestatem à me datam convenit, scilicet Clericis meis ad hoc munus assumptis & vocatis tanquam Moyles & Aaron.

Domine Ecce clericus tuus Subdiaconus, Diaconus, Sacerdos, indignus erubescit ante te, quia officium meum saepe non facio, non enim te prædico tam exactè, ut tuam decet Majestatem & aliis modis multis delinquo. Quid faciam? Domine da gratiam ut si non detur te prædicare in Cathedra & docere, prædicem te spiritu & mente, & doceam verbo & exemplo sancto, quo homines ædificentur.

§. 293. *Qua cum abiissent, Ecce quidam de custodibus venerunt in Civitatem & nuntiaverunt principibus Sacerdotum omnia quæ facta fuerant.*

Vere magnus Dominus & laudabilis nimis super providentia, & iustitia sua, & veritate in æternum, ut nemo dubitare posset de veritate resurrectionis suæ, Ecce ipsi inimici custodes sepulchri & vigiles fiunt nuntii ad Principes Sacerdotum & divulgant Civitati veritatem resurrectionis Iesu Christi, etiam inviti, invitatis Principibus, & ut omnia perfectè viderent, & annuntiare potuerint manserunt apud sepulchrum, donec mulieres abiissent, & omnia circa resurrectione peracta exactè essent cognita, tunc relicto sepulchro venerunt in Civitatem Hierusalem cum timore & stupore, pleni testimonio veritatis annuntiantes, cum omnibus circumstantiis Christi crucifixi resurrectione & gloriam: & quomodo vidissent gloriam eius mane resurgentis cum terræ motu necdum amoto lapide, integris sigillis: Tum post eius resurrectionem, adventantem Angelum & lapidem cum sigillis amoventem, & quomodo advenientes mulieres allocutus esset an-

gelus & hæc libere sepulchrum intrare permissæ sint, & viderint certitudinẽ omnium de resurrectione : Hæc inquam annuntiantes milites in civitate vulgabant.

Domine hic video impleri illud Prophetæ, Lingua canum tuorum ex inimicis quia quando tu vis etiam veritatem prædicant inimici tui, nonne & ego inimicus tuus sum ob varia & gravia mea peccata? quid faciam ut veritatem tuam agnoscam, eam sequar in emendatione, & tandem gloriam tuam, & veritatem prædicem ubique verbo & exemplo: Da obsecro gratiam Domine ut discam mandata tua, & intelligam ita ut firmiter ea credam omnia quæ de te scripta sunt & mandata, ut ea faciam, & quæ prædicari iubes prædicem pro gloria tua.

§. 249. *Et Congregati cum Senioribus.*

Milites scilicet custodes sepulchri convocati effecerunt, ut primum enim audierunt seniores & Principes hanc de resurrectione Christi veritatem propalari, ut convenirent ad locum concilii Judæorum, mandarunt atque ut interea tacerent donec habito desuper concilio quid loqui & agere deberent, statuerent apud populum. Videntur consilium malignum, ut ante mortem Christi convenerant in unum, ut eum damnarent morte turpissima, ita nunc ut auferant honorem debitum, & veritatem supprimant. Quomodo laborant, qui rectum iudicium facere & veritatem defendere debebant uti seniores, prudentiores Doctores & electi è plebe in idipsum. Quomodo conantur destruere & supprimere veritatem? quibus technis & machinationibus? ô tempora! ô mores! quid mirum si mendaces sint filii, ubi parentes sunt adeo fallaces, si Cives mali, ubi iniusti gubernatores? si iniqui, si in interitum ruant, si plagis multis invisantur & puniantur cives & subditi, ubi rectores iniqui, iniusti, malevoli, odientes veritatem, propter delicta Regum plectuntur Achivi, humiliantur Cives, destruuntur Civitates, transferuntur regna.

Bone Iesu, ne in tantum mei obliviscar ut iniquitatem magis amem quam æquitatem, mendacium quam veritatem: potius obsecro detur mori, quam velim veritatem supprimere, aut honorem alteri debitum auferre, sic me Deus adjuvet & sancta Dei Evangelia.

§. 295. *Consilio accepto.*

Auditis hinc inde testimonijs de veritate resurrectionis Iesu Christi, tam per rumorem civium quam custodum sepulchri præsentium, quid facerent, ut tam ipsorum seniorum & principum iniustitia tegetetur, maxime circa Christi Innocentis crucifixionem, quam eius resurrectio à mortuis,